

РЕШЕНИЕ №12

гр. София, 21.12.2012г.

АПЕЛАТИВЕН СЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, III състав, в открито заседание на двадесети декември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ВЕНЕЛИН ИВАНОВ
2. НЕЛИ СИГРИДОВА

като разгледа докладваното от съдия Сигридова в.н.ч.д. № 226 по описа на АСпНС за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпил е протест срещу определение от 29.10.2012г. по н.о.х.д. №1177/2012г. по описа на СпНС, с което при условията на чл. 306, ал.1, т. 1 от НПК, във вр. с чл. 25, ал.1 и чл. 23 от НК са групирани наказанията, наложени на осъдения В. Х. Х. с влезли в сила съдебни актове.

В протеста се изразява недоволство от това ,че не е приложена разпоредбата на чл. 24 от НК. Твърди се, че наказанията, определени по влезлите в сила съдебни актове не са достатъчни за постигане целите на чл. 36 от НК, а това прави наложеното общо наказание неправилно. Прави се искане за изменение на присъдата и увеличаване на наложеното общо наказание с 1/един/ месец.

Срещу протеста е постъпило възражение от адв. Р. – защитник на осъдения В. Х. , в което сочи че на основание чл.306 ал.1 т.1 от НПК съдът със свое определение е наложил на подзащитния и общо наказание по влезли в сила присъди на основание чл.25 вр. чл.23 от НК и че прокурорът атакувана присъда каквато не е постановена . Прави се искане определението на СпНС от 29.10.2012г. по н.о.х.д. 1177/2012г. да бъде потвърдено.

В съдебно заседание защитникът на осъдения оспорва основателността на протеста.

Осъденият В. Х. Х. моли протестът да не бъде уважен и да не бъде завишено наказанието му „лишаване от свобода“ един месец. Представителя на Апелативната специализирана прокуратура пледира протестът да бъде уважен.

Въззивният съдебен състав, след като прецени събраните по делото доказателства,поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази се с доводите на

страните и след като извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт, намира за установено следното:

С определение от 29.10.2012г., първоинстанционният съд е одобрил споразумение за решаване на делото , по силата на което е признал подсъдимият В. Х. Х. за виновен в извършване на престъпление по чл.321 ал.3 т.2 вр. ал.2 вр. чл.93 т.20 от НК извършено в периода от началото на месец декември 2009г. до началото на месец януари 2010г. На основание чл.55 ал.1 т.1 от НК съдът е наложил наказание 1 г. и 3 месеца /една година и три месеца/ „лишаване от свобода.

На основание чл.57 ал.1 вр. чл.60 ал.1 и чл.61 т.2 от ЗИНЗС съдът е постановил наказанието „лишаване от свобода“ да бъде изтърпяно при първоначално строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

На основание чл.59 ал.1 т.1 от НК е приспаднало времето , през което В. Х. Х. е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“ считано от 09.10.2012г. до 18.10.2012г.

На основание чл.59 ал.1 т.2 от НК е приспаднало времето , през което В. Х. Х. е бил с мярка за неотклонение „домашен арест“ считано от 26.01.2011г. до 08.10.2012г. и от 19.10.2012г. до 29.10.2012г., като два дни домашен арест е зачетен за един ден лишаване от свобода.

С определение от 29.10.2012г. по н.о.х.д. 1177/2012г. и на основание чл.306 ал.1 т.1 от НПК , първоинстанционният съд при спазване разпоредбата на чл.39 ал.1 от НПК , е групирал наказанията по н.о.х.д.1177/2012г. по описа на СпНС и наказание наложено на В. Х. Х. по НОХД № 2281/2010г. на РС-Бургас в размер на 5/пет месеца/ „лишаване от свобода“ , изтърпяно от В. Х. считано от 22.06.2010г. до 22.11.2010г. , като на основание чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК е определил едно общо наказание , като е наложил по-тежкото от така определените наказания , а именно една година и три месеца „лишаване от свобода“, което да бъде изтърпяно при първоначално строг режим в затворническо общежитие от закрит тип. Съдът е намерил , че така определеното наказание е достатъчно тежко за постигане целите на индивидуалната и генералната превенция визирани в чл.36 от НК , тъй като деецът е млад човек и следва да му се даде възможност за ресоциализация.

Въззивният съд намира , че СпНС не е стигнал до правилен и законосъобразен извод. Това е така , тъй като от една страна е бил прекалено либерален при определяне на наказанието по НОХД № 1177/2012г. на негов опис , а от друга страна не е отчел и наличието на предходни осъждания на подсъдимия

От приобщената по делото справка за съдимост се установява , че извън двете наказания санкционирани с определението по чл.306 ал.1 т.1 от НПК, В. Х. е бил обект на наказателна репресия , а именно : с присъда по НОХД №103/2004г. на ОС-Бургас за престъпление по чл.354а ал.1 пр.3 и пр.6 вот 4/четири / години лишаване от свобода и по присъда по НОХД

№ 161/2004г. на Военен съд –Сливен за престъпление по чл.195 ал.1 т.4 и т.5 вр. чл.20 ал.4 от НК , по която е наложено 2/две/ години „лишаване от свобода. С определение по ЧНД № 25/2005г. на Сливенски ВС между двете присъди е определено общо наказание , като е наложено по-тежкото от тях , а именно това на ОС-Бургас , в размер на 4 /четири/ години лишаване от свобода“.

С определение по ЧНД №167/2006г. ОС-Бургас е освободил условно предсрочно В. Х. Х. и е определил изпитателен срок от една година два месеца и двадесет и осем дни.

Въззивният съд , за разлика от първоинстанционният съд намира , че макар и млад човек , възрастта на подсъдимият не е такава , че да може да се цени като извинително обстоятелство за по-голямо снисхождение.

Ето защо съдебният състав намира , че за изпълнение целите на чл.36 от НК , следва да се приложи разпоредбата на чл.24 ал.1 от НК и наложеното му най-тежко наказание при групиране на присъдите по НОХД 1177/2012г. по описа на СпНС и по НОХД № 2281/2010г. на РС-Бургас в размер на една година и три месеца , да бъде увеличено с двадесет дни .

От допълнително изисканата справка от ГД“ИН“ и справките приложени към първоинстанционното производство осъденият Х. е изтърпял изцяло наказанието наложено му по НОХД № 2281/2010г. на РС-Бургас в размер на 5/пет месеца/ „лишаване от свобода“ , а по НОХД № 1177/2012г. на СпНС е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“ в продължение на девет дни, а с мярка за неотклонение „домашен арест“ –една година осем месеца и двадесет и два дни, което на основание чл.59 ал.1 т.2 от НК се равнява на десет месеца и единадесет дни . Следователно осъденият Х. е изтърпял изцяло наложеното и увеличено общо наказание по НОХД № 2281/2010г. на РС-Бургас и по НОХД № 1177/2012г. на СпНС.

Предвид изложеното и на основание чл.318 ал.1 вр. чл.306 ал.1 т.1 и чл.337 ал.2 т.1 от НПК

Р Е Ш И:

Изменя определение по НОХД № 1177/2012г. по описа на Специализиран наказателен съд постановено на 29.10.2012г. , като на основание чл.24 ал.1 от НК увеличава определеното на осъдения В. Х. Х. с ЕГН xxxxxxxxxx общо наказание от една година и три месеца лишаване от свобода с двадесет дни, при което определеното и наложено на осъдения В. Х. Х. общо наказание по НОХД № 2281/2010г. на РС-Бургас и по НОХД № 1177/2012г. на СпНС става една година, три месеца и двадесет дни „лишаване от свобода“, което е изтърпяно в пълен размер. Потвърждава определението в останалата му част.

Решението подлежи на обжалване и протестиране в 15 дневен срок пред ВКС от получаване на съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.